

- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές ακυρώσεως που ασκήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στις υποθέσεις T-289/13, T-291/13 και T-293/13.
- 3) Οι *Ledra Advertising Ltd*, Ανδρέας Ελευθερίου, Ελένη Ελευθερίου, Λίλια Παπαχριστοφή, Χρήστος Θεοφίλου και Ελένη Θεοφίλου καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση.

(¹) EE C 171 της 26.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-14/15 και C-116/15) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Αυτοματοποιημένη ανταλλαγή πληροφοριών — Άδειες κυκλοφορίας οχημάτων — Δακτυλοσκοπικά δεδομένα — Νομικό πλαίσιο εφαρμοστέο μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας — Μεταβατικές διατάξεις — Παράγωγη νομική βάση — Διάκριση μεταξύ νομοθετικών πράξεων και εκτελεστικών μέτρων — Διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Κανόνες ψηφοφορίας)

(2016/C 419/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, A. Caiola και M. Pencheva)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M.-M. Joséphidès, K. Michoel και K. Pleśniak)

Παρεμβαίνοντα υπέρ του καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και A. Lippstreu), και Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson και L. Swedenborg)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις 2014/731/ΕΕ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ) στη Μάλτα, την απόφαση 2014/743/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη στην Κύπρο της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ), την απόφαση 2014/744/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη στην Εσθονία της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ), και την απόφαση 2014/911/ΕΕ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2014, για την έναρξη της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δακτυλοσκοπικών δεδομένων στη Λεττονία.
- 2) Τα αποτελέσματα των αποφάσεων 2014/731, 2014/743, 2014/744 και 2014/911 διατηρούνται μέχρι την έναρξη ισχύος των νέων πράξεων οι οποίες θα τις αντικαταστήσουν.

- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 96 της 23.3.2015.
EE C 146 της 4.5.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María Elena Pérez López κατά Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

(Υπόθεση C-16/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρες 3 έως 5 — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον τομέα της δημόσιας υγείας — Μέτρα για την αποφυγή καταχρήσεως των διαδοχικών σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Κυρώσεις — Αναχαρακτηρισμός της σχέσεως εργασίας — Δικαίωμα αποζημιώσεως)

(2016/C 419/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

María Elena Pérez López

κατά

Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 5, σημείο 1, στοιχείο α', της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι απαγορεύει στις αρχές του οικείου κράτους μέλους να εφαρμόζουν εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά τρόπον ώστε:
 - η ανανέωση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, στον τομέα της δημόσιας υγείας, να θεωρείται ότι δικαιολογείται από «αντικειμενικούς λόγους» κατά την έννοια της ως άνω ρήτρας με το σκεπτικό ότι οι συμβάσεις αυτές βασίζονται σε νομικές διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν την ανανέωση προς διασφάλιση της παροχής συγκεκριμένων υπηρεσιών προσωρινής, συγκυριακής ή έκτακτης φύσεως, ενώ, στην πραγματικότητα, οι εν λόγω ανάγκες είναι πάγιες και διαρκείς·
 - να μην υφίσταται καμία υποχρέωση της αρμόδιας αρχής προς δημιουργία οργανικών θέσεων που θέτει τέλος στην πρόσληψη προσωπικού περιστασιακής απασχολήσεως και να έχει η εν λόγω αρχή τη δυνατότητα να πληροί τις υφιστάμενες οργανικές θέσεις με την πρόσληψη «προσωρινού» προσωπικού, κατά τρόπο που διαιωνίζει την επισφαλή κατάσταση των εργαζομένων, ενώ στο οικείο κράτος μέλος υπάρχει διαρθρωτικό έλλειμμα θέσεων μόνιμου προσωπικού στον τομέα αυτόν.
- 2) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, κατ' αρχήν, σε εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα τη λήξη της συμβατικής σχέσεως κατά την προβλεπόμενη με τη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ημερομηνία και την καταβολή της αποζημιώσεως που αναλογεί στην περίοδο παροχής των υπηρεσιών, ανεξαρτήτως τυχόν νέου διορισμού, υπό την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία αυτή δεν διακυβεύει τον σκοπό ή την πρακτική αποτελεσματικότητα της συμφωνίας-πλαισίου, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.